

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Ryby a soudkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobkyně: **Mgr. K. M.**, nar. dne xxxxxx
bytem B.
zastoupená advokátem Mgr. Janem Spáčilem
sídlem Štefánikova 116, 664 61 Rajhrad

proti žalované: **Česká lékárnická komora**
sídlem Rozárčina 1422/9, 140 02 Praha 4
zastoupená advokátem Mgr. MUDr. Jaroslavem Maršíkem
sídlem náměstí Svobody 40/1, 415 01 Teplice

za účasti
osoby zúčastněné **NEO PLUS s.r.o.**, IČO 60750693
na řízení: sídlem Božetěchova 2737/79, 612 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí představenstva žalované ze dne 12. 7. 2016 č. j. 0017/osv/16

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět soudního přezkumu

1. Žalobkyně se domáhá u Městského soudu v Praze (dále „*městský soud*“) zrušení rozhodnutí představenstva žalované ze dne 12. 7. 2016 č. j. 0017/osv/16 (dále „*napadené rozhodnutí*“), kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o vydání osvědčení pro výkon funkce odborného zástupce (dále také „*osvědčení*“), a to z důvodu nesplnění podmínek o vydání osvědčení. Napadené rozhodnutí bylo vydáno podle ust. § 2 odst. 2 písm. d) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o komorách*“), a ust. § 11 odst. 3 Licenčního řádu České lékárnické komory (dále „*licenční řád*“). Žalobkyně nedoplnila žalované ani po výzvě ze dne 13. 5. 2016 listiny dokládající pracovní zařazení ve funkci odborného zástupce od roku 2008 pro osobu zúčastněnou na řízení, které by bylo potvrzené okresním sdružením lékárníků (dále také „*listiny*“).
2. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť žalovaná rozhodla v rozporu s hmotným právem a rozhodovala procesně vadným postupem. Své žalobní námítky žalobkyně shrnula do následujících žalobních bodů:
3. *Zaprvé.* Žalobkyně má za to, že k výkonu funkce odborného zástupce a k výkonu funkce vedoucího lékárníka je oprávněna na základě osvědčení č. 55/2008 vydaného žalovaným ke dni 2. 8. 2008, resp. po změně sídla lékárny na základě osvědčení č. 275/2010 vydaného žalovanou dne 27. 9. 2010 podle tehdy platného licenčního řádu (dále jen „*předchozí osvědčení*“). Žalobkyně sděluje, že nepodávala novou žádost o osvědčení proto, že by na základě naplnění některé ze skutečností podle ust. § 13 licenčního řádu došlo k zániku jejího dřívějšího osvědčení, ale výhradně proto, že v mezidobí došlo k přeregistraci provozovatele podle ust. § 121 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o zdravotních službách*“). K přeregistraci došlo z důvodu zrušení dříve účinného zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů. Žalobkyně podotýká, že poskytovatelům zdravotních služeb, mezi nimi i osobě zúčastněné na řízení, bylo uděleno čistě formálně nové oprávnění k poskytování zdravotních služeb a bylo jim vydáno nové evidenční číslo. Znění ustanovení § 15 licenčního řádu, který nabyl účinnosti dne 1. 12. 2015, a jeho výklad provedený žalovanou vedly žalobkyni k podání nové žádosti o vydání osvědčení, kterou žalobkyně opravdu pro jistotu podala.
4. Žalobkyně uvádí, že funkci odborného zástupce již dlouhodobě vykonává podle dříve vydaných osvědčení. Zdůrazňuje, že podklady, které je třeba přiložit k žádosti o vydání osvědčení, jsou taxativně stanoveny v ust. § 10 licenčního řádu. Má za to, že není povinna dokládat jakékoli jiné listiny než taxativně uvedené, není tak povinna dokládat žalované jakékoli pracovní právní dokumenty, zejména pak pracovní smlouvy. Členem žalované jsou sami lékárníci, kteří mohou mít a mají vzájemně vůči sobě konkurenční postavení na trhu a obsah zveřejněných pracovních smluv, který může být předmětem obchodního tajemství, může být využit v konkurenčním boji.
5. *Zadruhé.* Žalobkyně má za to, že doložila žalované kompletní a úplné přehledy odborné praxe lékárníka, jak vyplývá z ust. § 10 písm. a) licenčního řádu. Tyto přehledy však nebyly

potvrzeny okresním sdružením lékárníků, neboť okresní sdružení lékárníků v Brně několik let není funkční a v podstatě neexistuje. Absence potvrzení listin tak není chybou žalobkyně. Žalobkyně konstatuje, že podmínky pro vydání osvědčení jsou stejné jako v roce 2008 a 2010, kdy byla praxe u osoby zúčastněné na řízení seznána jako dostatečná a osvědčení bylo žalobkyni bez problému vydáno. Žalobkyně pracuje stále ve stejné lékárně bez přerušení od roku 2005, jak stále dokládá v žádostech o vydání osvědčení. Je tak jednoznačné, že požadovanou praxi žalobkyně měla a má i nadále. Doba praxe jí nemůže ubývat, ale přibývat. Je přesvědčena, že ust. § 10 písm. a) licenčního řádu nelze vykládat striktně formalisticky, ale je třeba brát ohled na jeho smysl a ratio. Závěrem k této námitce zmiňuje, že žalovaná žádným způsobem neřeší situaci s absencí okresního sdružení lékárníků a místo toho si představenstvo žalované uzurpuje působnost i pravomoci, které jí na základě dotčených právních předpisů nenáleží a náležen nemohou. Představenstvo žalované není oprávněno podle žalobkyně potvrzovat přehledy odborné praxe lékárníka, a to ani v případě absence okresního sdružení lékárníků, neboť potvrzování spadá do výlučné kompetence okresního sdružení lékárníků.

6. *Zatřetí.* Žalobkyně byla vyzvána žalovanou, aby doložila listiny nebo místo nich rozhodnutí krajského úřadu o registraci. Jelikož žalovaná doložila rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb ode dne 1. 8. 2013 sp. zn. S-JMK 96003/2012/OZ/Sta (dále „rozhodnutí o udělení oprávnění“), které žalovaná ve výzvě sama vyžadovala, nepovažovala žalobkyně za nutné, aby žalovaná znovu dokládala listinu, kterou jí již doložila. Přestože žalovaná nebyla oprávněna požadovat jiné listiny mimo listin uvedených v ust. § 10 licenčního řádu, žalovaná vydala napadené rozhodnutí z důvodu, že žalobkyně nedoložila listiny dokládající pracovní zařazení ve funkci odborného zástupce.
7. Znovu žalobkyně podotýká, že osvědčení pro výkon funkce odborného zástupce jí nezaniklo a žádost o vydání nového je jen důsledkem formálních a administrativních změn. Žalobkyně má za to, že doložení rozhodnutí o udělení oprávnění nahrazuje potvrzené přehledy odborné praxe. Žalobkyně má za to, že tímto splnila všechny podmínky pro výkon odborného zástupce ve smyslu licenčního řádu a zákona o zdravotních službách, a doložila tak i existenci pracovněprávního vztahu s poskytovatelem zdravotních služeb (osobou zúčastněnou na řízení).
8. *Začtvrté.* Žalobkyně uvádí, že řízení o vydání osvědčení je podle zákona o komorách řízením správním zahajovaným na návrh. Žalovaná tak byla povinna v jeho rámci postupovat v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobkyni nebyla nikdy dána možnost vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Řízení probíhalo procesně vadným postupem, v jehož důsledku byla žalobkyně zkrácena na svých právech a tento postup mohl mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.

II. Vyjádření žalované a následná vyjádření žalobkyně a žalované; podstatné okolnosti vyplývající ze správního spisu

9. Ve vyjádření k žalobě žalovaná odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, navrhuje žalobu zamítnout a vyjádřila se k jednotlivým žalobním bodům.
10. Žalovaná sděluje, že žalobkyně na její výzvu dne 11. 2. 2016 zaslala soubor tří listin, který tvořil *a)* kopii obálky přehledu odborné praxe lékárníka, *b)* list papíru s nalepenou podobenkou žalobkyně, jejím jménem, názvem farmaceutické fakulty VFÚ Brno, rokem

promoce 2003 a podpisem člena a c) kopií strany z přehledu odborné praxe lékárníka s propiskou vyplněnými údaji. Z těchto údajů plyne, že od roku 2008 bez uvedení data žalobkyně měla vykonávat funkci odborného zástupce v lékárně xxxxxxxxxx, a to do 30. 6. 2010. Od 1. 7. 2010 žalobkyně měla vykonávat funkci odborného zástupce v lékárně xxxxxxxxxx. Žádný z těchto záznamů nebyl potvrzen okresním sdružením lékárníků. Dne 23. 2. 2016 byla doručena žalované další listina, na níž je kopie listu z přehledu odborné praxe s doplněnými osobními údaji žalobkyně, s jinou podobenkou a s poznámkou o vystavení duplikátu dne 3. 2. 2016. Součástí je i okopírovaná strana z přehledu odborné praxe lékárníka s obdobnými údaji o praxi žalobkyně jako v listině doručené 11. 2. 2016. Ani tato listina není potvrzena okresním sdružením lékárníků.

11. Žalovaná uvádí, že tyto listiny nebylo možné považovat za řádně vedený přehled odborné praxe lékárníka, proto zaměstnankyně žalované pořídila kopii z přehledu odborné praxe lékárníka z předchozího licenčního řízení, z něhož vyplývá, že žalobkyně konala praxi lékárníka asistenta od 9. 11. 2005, jakož i její další praxe od její promoce. Žalovaná má za to, že ani o takto doplněnou praxi není možné považovat povinnost žalobkyně předložit listiny za splněnou. Nejsou vůbec doloženy záznamy o praxi nebo jejích změnách mezi lety 2005 a 2008. Žalovaná poučila žalobkyni o tom, že je třeba, aby přehledy odborné praxe byly potvrzeny okresním sdružením lékárníků. Není-li funkční okresní sdružení lékárníků v Brně, bylo třeba potvrzení přehledu odborné praxe představenstvem žalované. Aby představenstvo žalované mohlo potvrdit přehled, muselo mít k dispozici listiny dokládající pracovní zařazení ve funkci odborného zástupce od roku 2008. Žalovaná zmiňuje, že smyslem potvrzování údajů okresním sdružením lékárníků je ověřování jejich správnosti. Nejsou-li ustanoveny orgány okresního sdružení lékárníků, je praxe taková, že činnost okresního sdružení lékárníků supljuje představenstvo žalované.
12. Žalovaná podotýká, že žalobkyně nedoložila žádné listiny, na jejichž základě by představenstvo žalované mohlo potvrdit přehledy odborné praxe. Sděluje, že činnost orgánů okresního sdružení lékárníků byla ukončena v září 2015. Vedla-li by žalobkyně průběžně a řádně přehled odborné praxe a nechávala by si ho průběžně potvrzovat svým okresním sdružením lékárníků při každé změně, mohla by svůj řádně vedený přehled, přinejmenším z let 2008 a 2010, předložit a osvědčení jí by bylo vydáno. Žalovaná odmítá obvinění žalobkyně ze zavinění nefunkčnosti okresního sdružení lékárníků v Brně.
13. Žalovaná zmiňuje, že ve výzvě uvedla pouze příkladný výčet, kterými žalobkyně může doložit výkon odborné praxe, žalobkyně nebyla povinna předkládat pracovní smlouvy, mohla hodnověrnost záznamů o své praxi doložit jakýmkoliv odpovídajícími listinami. Rozhodnutím krajského úřadu o registraci neměla na mysli rozhodnutí o udělení oprávnění, jelikož nepotvrzené záznamy týkající se praxe žalobkyně se datují před účinnost zákona o zdravotních službách, tedy do doby, kdy krajské úřady vydávaly rozhodnutí o registraci. Žalovaná souhlasí, že není oprávněna žádat jiné listiny než uvedené v ust. § 10 licenčního řádu. Pokud jde o jiné listiny, žalovaná podotýká, že mělo jít o listiny, kterými by bylo možné ověřit správnost údajů a potvrdit tak přehled odborné praxe. Žalovaná nežádala přímo pracovní smlouvy, pouze příkladmo uvedla, kterými listinami by bylo možné ověřit řádnost vykonané odborné praxe. Opakuje, že listiny, které předložila žalobkyně, nemohly být považovány za řádný přehled odborné praxe, a proto jí nemohlo být vydáno osvědčení.
14. Žalovaná uvádí, že osvědčení žalobkyně z roku 2008 (č. 55) a z roku 2010 (č. 275) nezakládá právo k výkonu funkce odborného zástupce nebo vedoucího lékárníka. Toto právo vzniká

na základě smlouvy s poskytovatelem zdravotních služeb lékařské péče a na základě pravomocného rozhodnutí krajského úřadu o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb poskytovateli. Osvědčení pouze osvědčuje, že žalobkyně splňuje podmínky pro výkon této funkce z pohledu stavovské organizace. Nevydání osvědčení nezakládá zánik funkce odborného zástupce a vydání osvědčení nezakládá vznik této funkce, pouze platí, že výkon funkce odborného zástupce bez osvědčení žalované je disciplinárním deliktem podle disciplinárního řádu žalované.

15. Žalovaná dále konstatuje, že licenční řád nabyt účinnosti dne 1. 12. 2012, a to v reakci na nový zákon o zdravotnických službách. Přijetí nového licenčního řádu tak znamenalo, že žádný z dosavadních držitelů osvědčení nedrží osvědčení podle nového licenčního řádu, jak vyplývá z přechodných ustanovení licenčního řádu. Žalovaná sděluje, že ust. § 13 licenčního řádu na stará osvědčení vůbec nedopadá. Žalobkyně byla oprávněna vykonávat funkci odborného zástupce jen na základě přechodných ustanovení, její oprávnění k výkonu funkce odborného zástupce skončilo dne 28. 8. 2013, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž bylo osobě zúčastněné na řízení vydáno oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Žalobkyně tak svou žádost podala se zpožděním více než 28 měsíců.
16. Žalovaná zdůrazňuje, že podmínky pro vydání osvědčení stejné jako v letech 2008 a 2010 nejsou. Licenční řízení probíhá podle nového licenčního řádu. Není možné přihlížet k okolnostem, za jakých bylo vydáno osvědčení v letech 2008 a 2010, žalovaná se i přesto pokusila využít přehledu žalobkyně o vykonání praxe, ani tak se jí nepodařilo odstranit pochybnosti o řádně vedeném přehledu odborné praxe žalobkyně. Žalovaná podotýká, že je odpovědná za odborný výkon praxe svých členů, proto s ohledem na smysl licenčního řádu byla nucena pozastavit se nad úrovní listin, které žalobkyně vydává za řádně vedený přehled odborné praxe. Žalobkyně vyvolala vážné pochybnosti o své způsobilosti odborně vykonávat svou funkci, pokud předložila takovýto přehled o své praxi.
17. Závěrem uvádí, že osvědčení vydávané v licenčním řízení žalobkyni nezakládá, nemění ani neruší žádná práva a povinnosti, neboť jde typicky o správní řízení podle ust. § 154 a násl. správního řádu, na které se nevztahuje ust. § 36 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Poukazuje na závěry Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) v rozsudcích ve věcech sp. zn. 4 As 291/2015 a 2 As 41/2009.
18. Žalobkyně ve své replice uvádí, že nemá v úmyslu zásadním způsobem rozporovat skutková tvrzení žalované, avšak doplňuje, že před samotným podáním žádosti o vydání osvědčení probíhala mezi žalobkyní a žalovanou e-mailová komunikace týkající se předchozích osvědčení a jejich platnosti. Žalobkyně ani po výkladu právního zástupce žalované nesouhlasila s názorem, že je třeba žádat o nové osvědčení, avšak z důvodu právní jistoty si žádost o nové osvědčení podala v předmětném správním řízení. Podotýká, že osoba zúčastněná na řízení (zaměstnavatel žalobkyně) podala po nabytí účinnosti zákona o zdravotních službách žádost o tzv. přeregistraci z čistě formálních důvodů. Konstatuje, že nepodala-li by osoba zúčastněná na řízení žádost o tzv. přeregistraci, tak po vydání nálezů Ústavního soudu ze dne 27. 11. 2012 sp. zn. Pl. ÚS 1/12, č. 437/2012 Sb. (dále také „*nález Ústavního soudu č. 437/2012 Sb.*“) by ani nebyla povinna podávat novou žádost o vydání osvědčení, a předchozí osvědčení žalobkyně by stále bylo v platnosti.
19. V další části své repliky opakuje své argumenty uváděné v žalobě týkající se formalistického a věcně nesprávného výkladu licenčního a organizačního řádu. Zdůrazňuje, že splňuje veškeré faktické předpoklady pro výkon funkce odborného zástupce, neboť tuto funkci pro

osobu zúčastněnou na řízení nepřetržitě vykonává od roku 2008. Krajský úřad Jihomoravského kraje stvrdil splnění všech zákonných podmínek v rozhodnutí o udělení oprávnění. Žalobkyně měla za to, že na základě předloženého rozhodnutí o udělení oprávnění jí bude vydáno osvědčení, neboť povinnost nechat si přehled odborné praxe potvrzovat u okresního sdružení lékárníků jí vzniká až v okamžiku, kdy dojde na její straně k relevantní změně, nikoliv průběžně.

20. Ve zbytku své repliky nesouhlasí s názorem žalované ohledně toho, že činnost nefunkčních okresních sdružení lékárníků nahrazuje představenstvo žalované. Není-li možné nahrazovat činnost nefunkčních okresních sdružení lékárníků, není možné po žalobkyni požadovat potvrzený přehled odborné praxe. Má za to, že smyslem potvrzení okresním sdružením lékárníků je potvrzení originálu přehledu odborné praxe s kopií a nikoliv potvrzení o formálně řádném vedení a potvrzování průběhu praxe. Požadovala-li žalovaná jen potvrzení odborné praxe žalobkyně v letech 2008 až 2010, není jí zřejmé, proč jí nepostačovala předchozí osvědčení, kterými byla stvrzena její řádná praxe a odborná způsobilost.
21. Závěrem uvádí, že má za to, že jí osvědčení č. 275/2010 nikdy nezaniklo a poukazuje na řadu možných interpretací ust. § 15 odst. 2 licenčního řádu.
22. Žalovaná v dalším svém vyjádření setrvala na svých důvodech, které jí vedly k vydání napadeného rozhodnutí a popsala průběh přijímání licenčního řádu, a to i s ohledem na citovaný nálezný Ústavního soudu. Podala-li osoba zúčastněná na řízení žádost o udělení oprávnění a rozhodnutí o udělení oprávnění nabylo právní moci před vydáním citovaného nálezu Ústavního soudu, byla žalobkyně povinna na základě ust. § 15 odst. 2 a 3 licenčního řádu požádat o nové osvědčení. Zdůrazňuje, že předmětem soudního řízení je to, zda byly nebo nebyly splněny podmínky pro vydání osvědčení. V závěru svého vyjádření odkazuje na ust. § 16 odst. 3 písm. g) zákona o komorách týkající se pravomoci představenstva žalované při nefunkčnosti okresního sdružení lékárníků. Sděluje, že osvědčení nebylo vydáno žalobkyni z důvodu, že ničím nedoložila, že přehled odborné praxe může být považován za řádný.
23. Pro posouzení věci samotné vyplývají ze spisového materiálu předložené žalovanou následující podstatné skutečnosti:
24. Žalobkyně dne 6. 1. 2016 podala žádost o vydání osvědčení pro výkon funkce odborného zástupce.
25. Žalobkyně dne 11. 2. 2016 doručila přehled odborné praxe lékárníka, který nebyl potvrzen okresním sdružením lékárníků.
26. Žalobkyně dne 23. 2. 2016 doručila přehled odborné praxe lékárníka, který byl odlišný od přehledu odborné praxe doručeného dne 11. 2. 2016. Vyplývalo z něj, že byl vystaven 3. 2. 2016 jako duplikát a byl potvrzen žalovanou.

III. Posouzení žaloby a přezkum napadeného rozhodnutí

27. Městský soud posoudil žalobu a napadené rozhodnutí a věc rozhodl bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem oba účastníci výslovně souhlasili [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)]. Napadené rozhodnutí přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkumu vyšel ze skutkového i právního stavu, který tu byl v

době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.); je tedy vázán zákonem v této jeho časové podobě. K dispozici měl správní spis žalované.

28. Důkazy navrhované v žalobě nebyly provedeny (a jednání před městským soudem proto nebylo nařizováno) pro nadbytečnost, neboť rozhodující dokumenty byly městskému soudu k dispozici v rámci předloženého správního spisu.
29. Městský soud neshledal žalobu důvodnou a po skutkové i právní stránce se ztotožnil se žalovaným správním orgánem, tedy s posouzením skutkové i právní stránky tak, jak bylo podáno a vysvětleno v napadeném rozhodnutí.
30. Mezi účastníky předmětného řízení je především sporná právní otázka, zda příloha k žádosti o osvědčení s názvem přehled odborné praxe žalobkyně, který nebyl potvrzen okresním sdružením lékárníků, postačovala k vydání osvědčení podle licenčního řádu. Přehled odborné praxe nebyl podle žalobkyně potvrzen z důvodu, že okresní sdružení lékárníků v Brně nebylo funkční v době podání žádosti o vydání osvědčení.
31. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) a b) zákona o komorách Česká lékárnická komora (dále již „ČLK“) a) dbá, aby členové ČLK vykonávali své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony a řády ČLK, a b) zaručuje odbornost svých členů a potvrzuje splnění podmínek k výkonu lékárnického povolání podle zvláštních předpisů.
32. Podle ust. § 2 odst. 2 písm. c) a d) zákona o komorách ČLK je oprávněna c) stanovovat podmínky k výkonu soukromé praxe svých členů a k výkonu funkce odborných zástupců podle zvláštního předpisu a vedoucích lékařů a primářů u poskytovatelů zdravotních služeb a d) vydávat osvědčení o splnění podmínek podle písmena c).
33. Podle ust. § 9 odst. 2 písm. a) a b) zákona o komorách každý člen komory má povinnost a) vykonávat své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákony, b) dodržovat organizační, jednací, volební a disciplinární řád komory.
34. Podle ust. § 2 odst. 2 písm. b), c) a f) Organizačního řádu ČLK (dále „organizační řád“) základními úkoly komory, vyplývajícími ze zákonů, konkretizovaných jejich prováděcími předpisy, jsou zejména: b) vydávat organizační, jednací, volební a disciplinární řád, jakož i další vnitřní stavovské předpisy komory, kterými se stanoví pravidla výkonu povolání v souladu s jeho etikou (etický kodex), pravidla pro vydávání a odnímání osvědčení komory podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona o komoře (licenční řád), pravidla hospodaření s majetkem komory (finanční řád), pravidla činnosti revizních komisí (revizní řád), pravidla šetření stížností a s tím souvisejícího výkonu kontrolní činnosti (kontrolní řád), c) stanovovat podmínky k výkonu soukromé praxe svých členů a k výkonu funkce odborných zástupců podle zvláštního předpisu a o splnění podmínek vydávat osvědčení. Podrobnosti stanoví licenční řád, f) v rozsahu stanoveném zvláštními právními předpisy vydávat osvědčení a jiná potvrzení o odborné způsobilosti, odborné praxi a profesní zachovalosti lékárníků.
35. Podle ust. § 121 odst. 1 zákona o zdravotních službách osoba, která je oprávněna provozovat nestátní zdravotnické zařízení na základě rozhodnutí o registraci podle dosavadního zákona o zdravotní péči v nestátních zdravotnických zařízeních (dále jen „registrace“), může na základě registrace poskytovat zdravotní služby, které odpovídají druhu a rozsahu zdravotní péče uvedené v registraci; tato osoba se považuje za poskytovatele. Držitelé registrace podle dosavadních právních předpisů mají právo na vydání oprávnění k poskytování zdravotních služeb podle tohoto zákona za předpokladu, že doloží náležitosti nutné k udělení registrace podle tohoto zákona.

36. Podle ust. § 121 odst. 5 zákona o zdravotních službách, ve znění do 10. 12. 2012, kdy došlo ke zrušení citovaného ustanovení nálezem Ústavního soudu č. 437/2012 Sb., pokud poskytovatel uvedený v odstavci 1 hodlá poskytovat zdravotní služby po uplynutí 36 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (tj. od 1. 4. 2012), požádá do 9 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb. Žádost o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb obsahuje náležitosti uvedené v § 18 odst. 1. Příslušný správní orgán je povinen vydat rozhodnutí o žádosti nejpozději do 36 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
37. Podle ust. § 15 odst. 2 licenčního řádu držitel osvědčení k výkonu soukromé praxe podle § 1 odst. 2 dosavadního licenčního řádu komory vydaného žadateli podle právních předpisů účinných do 31. 3. 2012, může na základě tohoto osvědčení dále vykonávat soukromou lékařskou praxi nebo funkci odborného zástupce pro poskytovatele, pro něhož bylo osvědčení vydáno, pokud nedošlo k zániku osvědčení, a to až do doby, než nastane některá ze skutečností působících zánik nebo změnu osvědčení podle tohoto řádu, nebo do 15 dnů ode dne, v němž bude poskytovateli vydáno oprávnění k poskytování zdravotních služeb, nebo do 15 dnů ode dne, v němž bude na základě rozhodnutí o změně registrace rozhodnuto o tom, že odborný zástupce je ustanoven podle zákona o zdravotních službách.
38. Podle ust. § 15 odst. 3 licenčního řádu držitel osvědčení k výkonu soukromé praxe podle § 1 odst. 2 dosavadního licenčního řádu komory vydaného žadateli podle právních předpisů účinných do 31. 3. 2012, u něhož nebo u jehož poskytovatele již došlo k vydání oprávnění k poskytování zdravotních služeb nebo již bylo na základě rozhodnutí o změně registrace rozhodnuto o tom, že odborný zástupce je ustanoven podle zákona o zdravotních službách, je povinen podat žádost o vydání osvědčení k výkonu soukromé lékařské praxe nebo k výkonu funkce odborného zástupce nejpozději do 31. 3. 2013. V takovém případě bude osvědčení vždy vydáno ke dni účinnosti tohoto řádu.
39. K námitkám žalobkyně uvedeným v bodě *zprv* městský soud uvádí, že je třeba rozlišovat, pokud osoba zúčastněná na řízení obdržela rozhodnutí o udělení oprávnění před vydáním nebo po vydání nálezu Ústavního soudu ohledně zrušení ustanovení zákona o zdravotních službách. Obdržela-li osoba zúčastněná na řízení rozhodnutí o udělení oprávnění před vydáním nálezu Ústavního soudu, musela žalobkyně postupovat podle pravidel zveřejněných v licenčním řádu.
40. Jak uvedl NSS, *základním smyslem a účelem zdravotnických profesních komor je zajištění potřebné odborné úrovně služeb, které lékaři, stomatologové a lékárníci svým zákazníkům poskytují. Vzhledem k tomu, že se jedná o služby sofistikované, u nichž není pro běžného zákazníka ani pro třetí osobu, jež nemá potřebné odborné znalosti, jednoduché posoudit jejich odbornou kvalitu a to, zda byly poskytnuty patřičným způsobem a v patřičném rozsahu, a o služby, jež úzce souvisejí se zachováním života a zdraví lidí, shledal zákonodárce, že dohled nad odbornou úrovní a etikou poskytování těchto služeb mají v určité míře vedle orgánů státní správy provádět i veřejnoprávní samosprávné profesní korporace* (rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2005 č. j. 2 As 9/2005-84). Rozhodl-li se zákonodárce pro vytvoření profesních komor jako veřejné samosprávné profesní korporace, je na místě, aby komory měly pravomoc dohlížet na odbornost svých členů a za tím účelem, aby vydávaly mimo jiné licenční řád, který zpřesňuje postup při vydávání osvědčení.
41. Z rozhodnutí NSS vyplývá, že profesní komory zastřešují odbornost svých členů a v rámci zákonného zmocnění jsou oprávněny blíže specifikovat podmínky týkající se odbornosti

svých členů v organizačním řádu, na základě kterého je podle jeho ustanovení § 2 odst. 2 písm. b) vydáván licenční řád. Výše citovaná judikatura dovodila, že členové profesních komor jsou vázáni nejen zákonem, ale také organizačním řádem a jinými řády, které jsou vydávány na základě organizačního řádu. Městský soud podotýká, že v jednotlivých řádech mohou profesní komory pouze upřesňovat podmínky týkající se odbornosti jejich jednotlivých členů, profesní komory nemohou nad rámec zákona stanovit podmínky, které se netýkají odbornosti členů. Pokud by profesní komory nemohly stanovovat některé povinnosti týkající se odbornosti ve svých řádech, postrádal by jakýkoli smysl tvoření jednotlivých řádů a tím i vznik jednotlivých komor.

42. Jelikož žalobkyně byla držitelkou předchozího osvědčení a jejímu zaměstnavateli (osobě zúčastněné na řízení) bylo vydáno nové rozhodnutí o udělení oprávnění podle zákona o zdravotních službách přede dnem vyhlášení nálezu Ústavního soudu č. 437/2012 Sb., byla žalobkyně povinna postupovat v souladu s licenčním řádem podle jeho ust. § 15 odst. 2 a 3 a nejpozději do dne 31. 3. 2013 měla požádat o vydání nového osvědčení. Odkazuje-li sama žalobkyně na předchozí e-mailovou komunikaci se žalovanou a na zveřejněný článek, byl jí znám setrvalý postoj žalované ohledně povinnosti podat nové osvědčení. Městský soud souhlasí se žalobkyní v tom, že nepodala-li by osoba zúčastněná na řízení žádost o vydání nového oprávnění podle zákona o zdravotních službách před vydáním nálezu Ústavního soudu č. 437/2012 Sb., nemusela by žalobkyně podávat novou žádost o osvědčení. Tento případ je odlišný, osoba zúčastněná na řízení obdržela rozhodnutí o tzv. přeregistraci před vydáním nálezu Ústavního soudu.
43. Nelze přehlédnout skutečnost, že žalobkyně věděla i o důvodech, proč osoba zúčastněná na řízení podává žádost o tzv. přeregistraci podle zákona o zdravotních službách a nevyčkává na rozhodnutí, neboť žalobkyně byla v době podání žádosti o tzv. přeregistraci a stále je jednatelkou osoby zúčastněné na řízení, jak vyplývá z veřejně dostupného obchodního rejstříku. Žalobkyně si musela být vědoma povinností vyplývajících z licenčního řádu, z kterého explicitně vyplývá, že pokud poskytovatel zdravotních služeb získá rozhodnutí o udělení oprávnění podle zákona o zdravotních službách, je žalobkyně, jakožto odborná zástupkyně osoby zúčastněné na řízení povinna podat novou žádost o vydání osvědčení.
44. Městský soud konstatuje, že žalobkyně sama uvádí, že nakonec podala žádost o vydání osvědčení. Z tohoto důvodu není podstatné, zda žalobkyně byla povinna podat novou žádost o osvědčení podle licenčního řádu nebo nikoli. Podstatou tohoto přezkumu, jak městský soud uvedl výše, není to, zda žalobkyně byla povinna podat žádost o osvědčení, avšak to, zda žalobkyně byla povinna postupovat podle licenčního řádu. První žalobní bod tak není důvodný.
45. Podle ust. § 10 zákona o komorách je základním článkem ČLK okresní sdružení lékárníků, v hlavním městě Praze obvodní sdružení lékárníků (dále jen „*okresní sdružení*“).
46. Podle ust. § 10 odst. 2 zákona o komorách má okresní sdružení lékárníků tyto orgány: okresní shromáždění členů, představenstvo okresního sdružení, čestnou radu okresního sdružení a revizní komisi okresního sdružení. Podle ust. § 10 odst. 3 zákona o komorách má ČLK tyto orgány: sjezd delegátů, představenstvo komory, čestnou radu komory a revizní komisi komory.
47. Podle ust. § 16 zákona o komorách je představenstvo komory řídicím a výkonným orgánem komory, které mj. rozhoduje ve všech věcech podle zákona o komorách, pokud o nich nerozhodují jiné orgány komory.

48. Podle ust. § 7a odst. 1 až 3 organizačního řádu člen komory pracující v lékárně je povinen vést řádně dokument „Přehled odborné praxe lékárníka“ (dále jen „*přehled*“). Do přehledu je povinen si nechat potvrzovat průběh odborné praxe, tj. zejména tyto údaje: zaměstnavatel (lékárna), funkce, úvazek, datum nástupu a datum ukončení odborné praxe. Tyto údaje si nechá při každé změně potvrdit vedoucím lékárníkem. Držitel osvědčení pro výkon funkce vedoucího lékárníka si tyto údaje nechá potvrdit odborným zástupcem provozovatele lékárny nebo přímo provozovatelem, je-li tento držitelem osvědčení k výkonu soukromé lékařské praxe, pokud jde o údaje ze soukromého sektoru, resp. zaměstnavatelem, pokud jde o údaje ze státního sektoru. Člen komory, jež má povinnost být držitelem osvědčení k výkonu soukromé lékařské praxe nebo k výkonu funkce odborného zástupce, je povinen nechat si potvrdit shora uvedené údaje u okresního sdružení lékárníků. Člen komory, jež má povinnost být držitelem osvědčení, je dále povinen na požádání vyznačit členovi do přehledu údaje uvedené v odstavci 1.
49. Podle ust. § 14 odst. 3 písm. f) a h) organizačního řádu představenstvo komory: *f)* postupem podle licenčního řádu rozhoduje o vydání osvědčení k výkonu soukromé lékárnické praxe nebo k výkonu funkce odborného zástupce nebo k výkonu funkce vedoucího lékárníka, *h)* rozhoduje ve všech ostatních věcech v působnosti komory, pokud o nich podle zákona nebo podle tohoto organizačního řádu nerozhodují jiné orgány komory.
50. Podle ust. § 2 odst. 1 licenčního řádu každý, kdo chce jako poskytovatel poskytovat zdravotní služby lékařské péče (dále jen „*poskytovatel*“) podle zákona o zdravotních službách, a je fyzickou osobou (dále jen „*soukromá lékařská praxe*“) nebo kdo má být poskytovatelem ustanoven odborným zástupcem podle zákona o zdravotních službách (dále jen „*odborný zástupce*“), musí být držitelem osvědčení k výkonu soukromé lékařské praxe nebo k výkonu funkce odborného zástupce vydaného komorou.
51. Podle ust. § 3 odst. 3 licenčního řádu podmínkou pro výkon funkce odborného zástupce je splnění podmínek pro výkon této funkce podle zákona o zdravotních službách.
52. Podle ust. § 14 odst. 1 až 3 zákona o zdravotních službách odborný zástupce odborně řídí poskytování zdravotních služeb. Odborným zástupcem může být ustanovena fyzická osoba, která je *a)* způsobilá k samostatnému výkonu zdravotnického povolání podle § 12 a je členem České lékařské komory, České stomatologické komory nebo České lékárnické komory (dále jen „*komora*“), jestliže členství v komoře je podmínkou pro výkon tohoto povolání, *b)* plně svéprávná, *c)* bezúhonná, *d)* držitelem povolení k pobytu na území České republiky, pokud má povinnost takové povolení mít. Odborným zástupcem nemůže být ustanovena fyzická osoba, u níž trvá některá z překážek pro udělení oprávnění uvedených v § 17. Funkce odborného zástupce musí být vykonávána v pracovněprávním nebo obdobném vztahu k poskytovateli. Tato podmínka neplatí, je-li odborný zástupce statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu poskytovatele nebo je-li odborný zástupce manželem nebo registrovaným partnerem poskytovatele; i v tomto případě musí být odborný zástupce k poskytovateli ve smluvním vztahu. Odborný zástupce musí vykonávat svou funkci v rozsahu nezbytném pro řádné odborné řízení poskytovaných zdravotních služeb. Stejná osoba nemůže vykonávat funkci odborného zástupce pro více než 2 poskytovatele.
53. Podle ust. § 16 odst. 3 písm. b) zákona o zdravotních službách právnické osobě se udělí oprávnění k poskytování zdravotních služeb na její písemnou žádost, jestliže *b)* ustanovila odborného zástupce, který splňuje podmínky v § 14 odst. 1 až 3.

54. Podle ust. § 10 písm. a) a b) licenčního řádu k žádosti o vydání osvědčení je žadatel povinen připojit tyto doklady: a) příslušným okresním sdružením lékárníků potvrzenou kopii Přehledu odborné praxe lékárníka podle § 7a organizačního řádu komory sloužící jako doklad o průběhu odborné praxe, b) v případě žadatele o osvědčení k výkonu soukromé lékařské praxe nebo k výkonu funkce odborného zástupce kopii rozhodnutí o udělení oprávnění k poskytování zdravotních služeb poskytovateli podle zákona o zdravotních službách opatřeného doložkou právní moci; pokud v době podání žádosti nebylo rozhodnutí vydáno nebo nenabylo právní moci, může je žadatel předložit dodatečně, jestliže tuto skutečnost v žádosti uvede.
55. Podle ust. § 11 odst. 1 licenčního řádu žadateli, který splňuje podmínky stanovené tímto řádem, vydá představenstvo komory osvědčení. Podle odstavce 3 citovaného ustanovení nemá-li žádost náležitosti stanovené v § 8 až 10 tohoto řádu, vyzve sekretariát komory žadatele o doplnění dokladů nebo ji vrátí žadateli k doplnění. Nesplní-li žadatel podmínky pro vydání osvědčení nebo nebude-li žádost ve lhůtě třiceti dnů od doručení výzvy doplněna, vydá představenstvo komory rozhodnutí o zamítnutí žádosti.
56. Podle ust. § 13 odst. 1 písm. f) licenčního řádu osvědčení zaniká: f) změnou poskytovatele nebo zánikem jeho oprávnění k poskytování zdravotních služeb.
57. Podle rozsudku NSS ze dne 12. 5. 2005 č. j. 2 As 9/2005-84, *zdravotnické profesní komory (Česká lékařská komora, Česká stomatologická komora a Česká lékárnická komora) jsou veřejnoprávními samosprávnými profesními korporacemi s povinným členstvím. Je jim v některých oblastech svěřen výkon státní správy; vedle toho vykonávají i další veřejné funkce. Základním smyslem a účelem zdravotnických profesních komor – jak už i bylo citováno výše – je zajištění potřebné odborné úrovně služeb, které lékaři, stomatologové a lékárníci svým zákazníkům poskytují. Vzhledem k tomu, že se jedná o služby sofistikované, u nichž není pro běžného zákazníka ani pro třetí osobu, jež nemá potřebné odborné znalosti, jednoduché posoudit jejich odbornou kvalitu a to, zda byly poskytnuty patřičným způsobem a v patřičném rozsahu, a o služby, jež úzce souvisejí se zachováním života a zdraví lidí, shledal zákonodárce, že dohled nad odbornou úrovní a etikou poskytování těchto služeb mají v určité míře vedle orgánů státní správy provádět i veřejnoprávní samosprávné profesní korporace, založené na vzájemné kontrole vykonavatelů těchto profesí prostřednictvím jejich profesních kolegů. Pravomoci profesních komor, jak plyne zejména z výčtu v § 2 a též z § 9 odst. 2 zákona o nestátních zdravotnických zařízeních, se týkají zabezpečování a ověřování odborné způsobilosti jejich členů a odborné kvality poskytování zdravotní péče, dalšího vzdělávání členů, kontroly dodržování profesní etiky, spoluúčasti na tvorbě státní zdravotnické politiky v podobě konzultací s příslušnými orgány a v podobě členství zástupců komor v odborných grémiích a vydávání závazných odborných stanovisek pro jejich členy v určitých případech. V rozsahu, v němž vykonávají veřejnou moc rozhodováním o subjektivních právech a povinnostech svých členů nebo třetích osob, jsou profesní komory správními úřady, a proto i pro ně platí zásada enumerativnosti státních pretenzí a zásada legální licence, jež vyplývají z čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, a zásada, že povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Z uvedených zásad zejména vyplývá, že při výkonu svých oprávnění nemohou profesní komory podmiňovat vydání určitého povolení či osvědčení splněním dalších podmínek nad rámec toho, co těm, kteří se vydání onoho povolení či osvědčení domáhají, ukládá zákon. Zejména nemohou odmítat vydání povolení či osvědčení s poukazem na vnitřní předpis profesní komory, stanovící šířeji než zákon rozsah podmínek, které mají být splněny (srov. k tomu*

obdobné závěry stran povahy vnitřního předpisu České lékárnické komory, Soudní judikatura ve věcech správních č. 610/2000 a Soudní judikatura č. 2/2000 na str. 144; srovnej též obdobné závěry, které se týkaly postavení Komory auditorů České republiky, pod č. 90/2004 Sb. NSS).

Podle § 2 odst. 2 písm. c) zákona o zdravotnických komorách jsou zdravotnické profesní komory, mezi nimi i stěžovatelka, oprávněny stanovovat podmínky k výkonu soukromé praxe svých členů a k výkonu funkce odborných zástupců podle zvláštního předpisu a vedoucích lékařů a primářů v nestátních zdravotnických zařízeních; podle písm. d) téhož odstavce jsou pak oprávněny vydávat osvědčení o splnění podmínek podle písmena c). Ustanovení § 2 odst. 2 písm. c) zákona o zdravotnických komorách nelze při jeho ústavně konformním výkladu (k němu je obecný soud povinen, je-li takový výklad možný - viz nálezy Ústavního soudu ze dne 26. 3. 1996 ve věci sp. zn. Pl. ÚS 48/95, zveřejněný pod č. 21 ve svazku č. 5 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu) s ohledem na čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod rozumět tak, že by profesní komory mohly stanovovat jakékoli podmínky k výkonu soukromých praxí svých členů, k výkonu funkcí odborných zástupců či k výkonu funkcí vedoucích lékařů a primářů v nestátních zdravotnických zařízeních, nýbrž mohou - vzhledem k tomu, že pravomoci podle § 2 odst. 2 písm. c) a d) vykonávají jako správní úřad - stanovovat jen takové podmínky, které jsou konkretizací podmínek stanovených zákonem. Podmínky pro to, aby určitá osoba mohla působit jako odborný zástupce, stejně tak jako obecné podmínky registrace nestátního zdravotnického zařízení jsou taxativně (a z hlediska věcného rozsahu navzájem shodně) stanoveny v § 9 ve spojení s § 6 zákona o nestátních zdravotnických zařízeních. Znamená to tedy, že stěžovatelka může v řízení o vydání osvědčení o splnění podmínek k výkonu funkce odborného zástupce "stanovovat" (tj. od toho, kdo má být odborným zástupcem provozovatele, vyžadovat) splnění toliko těchto taxativně vymezených podmínek a žádných jiných. Smyslem a účelem uvedené úpravy je zajistit, aby byla ověřena osobní odborná úroveň žadatele o vydání osvědčení. Stěžovatelce tedy zejména nepřísluší se v řízení o vydání osvědčení jakkoli zabývat věcnými a technickými podmínkami provozu lékárny, v níž má žadatel o vydání osvědčení působit jako odborný zástupce, neboť tuto podmínku nelze v taxativním výčtu obsaženém v § 9 ve spojení s § 6 zákona o nestátních zdravotnických zařízeních nalézt; nelze ji ani dovodit extenzivním výkladem pojmu "odborné způsobilosti podle § 6 odpovídající druhu a rozsahu zdravotní péče poskytované nestátním zařízením" (§ 9 odst. 1 zákona o nestátních zdravotnických zařízeních), neboť tím je zjevně míněna toliko odborná způsobilost osoby provozovatele, resp. jeho odborného zástupce, nikoli technická a věcná způsobilost určité lékárny poskytovat lékárenské služby zákonem předepsaným způsobem. To plyne z dikce § 6 zákona o nestátních zdravotnických zařízeních, neboť toto ustanovení je ve své podstatě toliko výčtem odborných zdravotnických profesí, jejichž výkon je příslušnými zákony reglementován. Zákon o nestátních zdravotnických zařízeních v tomto ohledu zachází se všemi provozovateli rovným způsobem - ČLK ověřuje odbornou (tj. ve své podstatě osobní) způsobilost provozovatele - fyzické osoby, jež odbornou způsobilostí sama disponuje, i odbornou způsobilost odborného zástupce provozovatele, který touto způsobilostí nedisponuje, stejným způsobem a ve stejném rozsahu, který vyplývá z § 2 odst. 2 písm. c) zákona o zdravotnických komorách a který v žádném případě nezahrnuje oprávnění prověřovat technickou a věcnou způsobilost určité lékárny poskytovat lékárenské služby zákonem předepsaným způsobem. U všech provozovatelů lékáren, bez ohledu na to, zda odborné standardy poskytování lékárenských služeb zajišťují oni sami anebo jejich odborní zástupci, totiž tyto technické a věcné požadavky prověřuje Státní ústav pro kontrolu léčiv v rozsahu stanoveném vyhláškou č. 49/1993 Sb., a to na základě ustanovení § 10 odst. 3 písm. e) zákona o nestátních zdravotnických zařízeních.

58. NSS v rozsudku ze dne 18. 1. 2018 č. j. 9 As 57/2017-44 uvedl, že [39 a 40] rozsudek městského soudu splňuje veškerá kritéria přezkoumatelnosti. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí, které je vyčerpávajícím způsobem odůvodněno. Z jeho odůvodnění je zcela zřejmé, proč rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Pokud jde o první námitku nepřezkoumatelnosti, městský soud uvedl na str. 8 odst. 4 napadeného rozsudku, že stěžovatel byl povinen dodržovat Kontrolní řád, neboť dle § 9 odst. 2 písm. b) zákona č. 220/1991 Sb. je člen ČLnK povinen dodržovat organizační, jednací, volební a disciplinární řád komory. Městský soud konstatoval, že Kontrolní řád ČLnK, v němž je stanovena povinnost člena ČLnK umožnit vstup do všech prostor zařízení lékárenské péče, je součástí Organizačního řádu ČLnK (viz § 21 odst. 2 tohoto řádu), a proto bylo povinností stěžovatele dle výše uvedeného zákonného ustanovení umožnit inspektorovi ČLnK vstup do všech prostor lékárny. Na str. 8 napadeného rozsudku je navíc uvedeno, že oprávnění lékárníky kontrolovat vyplývá z § 2 odst. 1 písm. a) zákona č. 220/1991 Sb. Napadený rozsudek je nutné vnímat komplexně a nevytrhávat toliko jednotlivé části odůvodnění rozsudku z kontextu bez zohlednění jeho ostatních částí.
59. V rozsudku ze dne 22. 11. 2011 č. j. 6 Ads 126/2011-124 NSS dále považuje za stěžejní pro posouzení jednání žalobkyně výklad ustanovení § 1 odst. 2 Licenčního řádu České lékařnické komory. Smyslem tohoto ustanovení Licenčního řádu v návaznosti na zákon o péči v nestátních zařízeních je zajistit, aby služby v lékárnách poskytovaly subjekty, které kromě předpokladů podle zákona o péči v nestátních zařízeních-včetně zajištění materiálního a technického zabezpečení-disponují příslušným vzděláním v oblasti farmacie podle zákona o ČLK a stavovských předpisů, jež budou svým vzděláním, morálními a charakterními vlastnostmi garanty toho, že provozovna bude fungovat řádně v souladu s právními předpisy a lege artis. Nejvyšší správní soud tu připomíná, že v lékárnictví jde o poskytování služeb v přímé návaznosti na ochranu zdraví a života obyvatel, přičemž tyto hodnoty musí orgány veřejné moci chránit především. Požadavek na získání osvědčení podle Licenčního řádu proto nevytváří jen "další formální překážku", ale představuje prosazení zájmu na tom, aby v nestátním zdravotnickém zařízení působila odpovědná osoba, jež bude činnost takového zařízení týkající se poskytování zdravotní péče řídit a za ni i odpovídat.
60. Nejvyšší soud ve svém rozsudku ze dne 29. 5. 2013 sp. zn. 21 Cdo 2226/2012 konstatoval, že právními předpisy, které v době, kdy žalovaná dopisem ze dne 3.12.2007 okamžitě zrušila se žalobkyní pracovní poměr, stanovily podmínky (předpoklady) pro výkon sjednané práce žalobkyně - funkce odborného zástupce lékárny, byly především zákon č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta (ve znění účinném do 30.6.2008), a Licenční řád České lékařnické komory (ve znění účinném k 3.12.2007), vydaný na základě zmocnění obsaženého v ustanovení § 2 odst. c) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékařnické komoře, ve znění pozdějších změn a doplňků. Způsobilost k výkonu povolání farmaceuta (lékárníka) má ten, kdo je odborně způsobilý, zdravotně způsobilý a bezúhonný. Odborná způsobilost k výkonu povolání farmaceuta se získává absolvováním nejméně pětiletého prezenčního studia v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu farmacie (srov. § 3, § 10 odst. 1 zákona č. 95/2004 Sb.). Podmínkou pro samostatný výkon činnosti při vedení lékárny je specializovaná způsobilost farmaceuta, která se získává absolvováním doplňující odborné praxe podle vzdělávacího programu v akreditovaném zařízení, které vydá osvědčení o jejím ukončení [srov. § 11 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 4 zákona č. 95/2004 Sb.]. Na odbornost poskytované lékařnické (farmaceutické) péče dbá u svých členů (farmaceutů) Česká lékařnická komora (dále též jen "ČLnK"), která zároveň zaručuje odbornost svých členů a potvrzuje splnění podmínek k výkonu

lékárnického povolání podle zvláštních předpisů [srov. § 2 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 220/1991 Sb., a § 17 odst. 1 zákona č. 160/1992 Sb.]. Za tímto účelem je ČLnK především oprávněna stanovovat podmínky k výkonu soukromé praxe svých členů a k výkonu funkce odborných zástupců podle zvláštního předpisu a vydávat osvědčení o splnění těchto podmínek; proti rozhodnutí ČLnK ve věcech týkajících se tohoto osvědčení lze podat opravný prostředek, o kterém rozhoduje soud [srov. § 2 odst. 2 písm. c) a d), § 2 odst. 3 a 4 zákona č. 220/1991 Sb.]. Podmínky pro výkon soukromé praxe členů ČLnK a pro výkon funkce odborných zástupců právnických osob, které provozují nestátní zdravotnické zařízení poskytující lékárenskou péči (lékárnou) stanoví Licenční řád České lékárnické komory (srov. § 1 odst. 3 tohoto řádu). Tyto podmínky zahrnují splnění požadavků na výkon zdravotnického povolání farmaceuta stanovených zákonem, splnění požadavků na zajištění odborného poskytování zdravotní péče v rozsahu poskytované lékárenské péče stanovených zákonem a splnění požadavků profesní schopnosti a profesní bezúhonnosti stanovených licenčním řádem (srov. § 2 Licenčního řádu ČLnK). O splnění podmínek k výkonu soukromé lékárenské praxe nebo k výkonu funkce odborného zástupce lékární vydává ČLnK (její představenstvo) podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona č. 220/1991 Sb. osvědčení, jehož držitelem musí být každý, kdo chce odborně vést lékárnou výkonem soukromé lékárenské praxe nebo jako odborný zástupce lékární. Osvědčení je vázáno na osobu lékárníka a místo výkonu praxe a na druh a rozsah poskytované lékárenské péče nebo jiné lékárnické činnosti (srov. § 1 odst. 2, § 4 odst. 1 a 2, § 8 odst. 1 Licenčního řádu ČLnK). Osvědčení zaniká - mimo jiné - změnou provozovatele lékární [srov. § 12 odst. 1 písm. f) Licenčního řádu ČLnK]. Každý absolvent vysokoškolského studia v oboru farmacie, který vykonává své povolání v lékárenském zařízení na území České republiky, musí být členem České lékárnické komory a je povinen vykonávat své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným zákonem a řádu komory [srov. § 3 odst. 3 a § 9 odst. 2 písm. a) a b) zákona č. 220/1991 Sb.]. V případě porušení této povinnosti podléhá disciplinární pravomoci České lékárnické komory, kterou vykonává čestná rada okresního (obvodního) sdružení lékárníků a čestná rada komory [srov. § 2 odst. 2 písm. f), § 13 odst. 1 a 5, § 18 odst. 1 zákona č. 220/1991 Sb.]. Veškerá porušení povinností člena ČLnK stanovených zákonem č. 220/1991 Sb., právními předpisy upravujícími podmínky pro výkon lékárnického povolání a příslušnými předpisy (řády) ČLnK, včetně chování poškozujícího dobrou pověst a vážnost lékárnického stavu, jsou považována za disciplinární delikty, pro které se vede disciplinární řízení podle Disciplinárního řádu České lékárnické komory (srov. § 1 odst. 2 tohoto řádu). Za disciplinární delikt může být člena ČLnK uloženo jako disciplinární opatření důtka, pokuta od 2000 do 30.000 Kč, podmíněné vyloučení z komory, vyloučení z komory (srov. § 13 odst. 3, § 18 odst. 3 zákona č. 220/1991 Sb.). Pravomocná disciplinární (odsuzující) rozhodnutí jsou vykonatelná; pokuty, které disciplinárně odsouzený nezaplatí dobrovolně, vymáhá sekretariát komory správní nebo soudní exekucí (srov. § 35 Disciplinárního řádu ČLnK). Z uvedeného vyplývá, že podmínkou pro výkon sjednané práce žalobkyně - funkce odborného zástupce lékární jsou nejen předpoklady stanovené zákonem č. 95/2004 Sb., tj. zdravotní způsobilost, bezúhonnost, odborná způsobilost farmaceuta, která se prokazuje diplomem o ukončení pětiletého prezenčního studia v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu farmacie, a specializovaná odborná způsobilost farmaceuta pro samostatný výkon činnosti při vedení lékární, která se prokazuje osvědčením o ukončení doplňující odborné praxe podle vzdělávacího programu v akreditovaném zařízení. Přes opačný názor dovolatelky jsou jimi také předpoklady stanovené v Licenčním řádu České lékárnické komory, které - jak vyplývá ze shora podaného výkladu - jsou (pod hrozbou disciplinární sankce) závazné pro každého farmaceuta vykonávajícího své povolání v lékárenském zařízení na území České republiky. Jedná se zejména o podmínku uvedenou v

ustanovení § 1 odst. 2 Licenčního řádu ČLnK, již je osvědčení České lékařnické komory k výkonu soukromé lékařské praxe (resp. k výkonu funkce odborného zástupce) vydané podle ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) zákona č. 220/1991 Sb., které osvědčuje nejen odbornou způsobilost a specializovanou způsobilost farmaceuta podle zákona č. 95/2004 Sb., ale i splnění všech ostatních legislativních podmínek s touto činností souvisejících a zavazuje držitele k osobnímu vedení lékárny. Smyslem této podmínky nepochybně je zajistit, aby služby v lékárnách poskytovaly osoby, které nejenže disponují příslušným vzděláním v oboru farmacie, ale též že budou svým vzděláním, morálními a charakterovými vlastnostmi garanty toho, že lékárna bude fungovat řádně v souladu s právními předpisy a lege artis. I když od roku 2004 již není tento doklad (osvědčení) vyžadován pro účely registrace nestátního zdravotnického zařízení - lékárny (srov. § 10 zákona č. 160/1992 Sb.), přesto je třeba u osob (farmaceutů, lékárníků) pověřených výkonem funkce odborných zástupců (resp. vykonávajících soukromou praxi) na požadavku na získání osvědčení podle Licenčního řádu ČLnK trvat, neboť se jistě jedná o požadavek ve prospěch veřejného zájmu na tom, aby v nestátním zdravotnickém zařízení poskytujícím lékařskou péči (lékárně) působila odpovědná osoba, která bude činnost lékárny řídit a odpovídat za její chod tak, aby byla zákazníkům lékárny zajištěna náležitá kvalita služeb v podobě řádného a správného výdeje léků a léčivých přípravků.

61. K žalobní námitce zadruté týkající se toho, zda žalobkyně byla povinna předložit přehled odborné praxe potvrzené okresním sdružením lékárníků, městský soud předesílá, že z výše citovaných rozhodnutí NSS vyplývá skutečnost, že členové komor jsou povinni respektovat a dodržovat práva a povinnosti vyplývající jim z jednotlivých řádů, a to včetně licenčního řádu, neboť vytvoření licenčního řádu předpokládá ust. § 2 odst. 2 písm. c) organizačního řádu, který jsou povinni respektovat všichni členové komory, a to na základě zákonného zmocnění uvedeného v ust. § 9 odst. 2 písm. b) zákona o komorách (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 1. 2018 č. j. 9 As 57/2017-44). Městský soud ve shodě s ostatními rozhodnutími NSS připomíná, že členové komor jsou povinni respektovat práva a povinnosti uvedené v licenčním řádu pouze za předpokladu, že jednotlivá práva a povinnosti se vztahují k jejich odbornosti v rámci jednotlivých komor a jsou konkretizací práv a povinností vyplývajících ze zákona.
62. Městský soud nesouhlasí s námitkou žalobkyně týkající se nerespektování licenčního řádu a příklání se k odůvodnění žalované, neboť okresní sdružení lékárníků stvrzuje, že předložený přehled odborné praxe žalobkyně nemá žádné vady a potvrzuje skutečný výkon praxe žalobkyní. Licenční řád tak pouze zpřesňuje pravidla dohledu nad odborností členů žalobkyně a přenáší tuto pravomoc na okresní sdružení lékárníků jako základní články komor. Ustanovení týkající se potvrzení přehledu odborné praxe okresním sdružením lékárníků v licenčním řádu stanoví postup kontroly odbornosti svých členů. Tuto povinnost lze stanovit v licenčním řádu, neboť se týká dohledu nad odborností členů. Právě k dohledu nad odborností svých členů zákonodárce vytvořil jednotlivé komory.
63. Není pochyb o tom, že žalobkyně předložila představenstvu žalované přehled odborné praxe jako přílohu k žádosti o vydání osvědčení, a to bez potvrzení okresního sdružení lékárníků, neboť okresní sdružení lékárníků v Brně, pod které spadala žalobkyně, nebylo funkční v době podání žádosti o vydání osvědčení. Je třeba posoudit, zda žalobkyně je povinna i v době nefunkčnosti okresního sdružení v Brně předkládat přehled odborné praxe potvrzený okresním sdružením lékárníků. Okresní sdružení lékárníků je podle zákona o komorách základním článkem komory a představenstvo komory je řídicím a výkonným orgánem komory, které podle ust. § 16 odst. 3 písm. g) zákona o komorách rozhoduje ve

všech věcech, pokud o nich nerozhodují jiné orgány komory. Zákon o komorách stanoví, že zbytkovou pravomoc ve všech ostatních věcech, které nejsou svěřeny jiným orgánům komory, vykonává představenstvo komory. Potvrzovat odbornou praxi žalobkyně je oprávněno okresní sdružení lékárníků, není-li okresní sdružení lékárníků funkční, jeho pravomoci logicky přecházejí na představenstvo komory, a to v souladu se zákonem o komorách. Má-li být potvrzení přehledu odborné praxe žalobkyně zárukou toho, že žalobkyně řádně vykonala odbornou praxi, nelze se spokojit s tím, že přílohou žádosti o vydání osvědčení bude pouze nepotvrzený přehled odborné praxe žalobkyně. Městský soud se ztotožňuje se žalobkyní v tom, že z objektivního důvodu si nemohla nechat potvrdit přehled odborné praxe okresním sdružením lékárníků, avšak nelze rezignovat na požadavek samotného potvrzení, který je zárukou toho, že žalobkyně odbornou praxi řádně vykonala. Nefunguje-li okresní sdružení lékárníků, přehled odborné praxe potvrzuje představenstvo žalované, a to podle ust. § 16 odst. 3 písm. g) zákona o komorách.

64. Městský soud nad rámec konstatuje, že okresní sdružení lékárníků sice v době podání žádosti o vydání osvědčení nebylo funkční, ale žalobkyni nic nebránilo v tom, aby přehled odborné praxe za roky 2008 až 2010, o kterých v této žádosti jde, si nechala potvrdit dříve, tj. v době, kdy okresní sdružení lékárníků v Brně bylo funkční. Nepotvrdila-li si žalobkyně přehled odborné praxe u okresního sdružení lékárníků v době, kdy bylo funkční, nelze jí to klást k tíži, avšak musí být srozuměna s tím, že nezbytnou podmínkou pro vydání osvědčení je předložení potvrzeného přehledu odborné praxe. V době nefunkčnosti okresního sdružení lékárníků v Brně potvrzuje přehled odborné praxe představenstvo žalované.
65. Žádala-li žalobkyně vydání nového osvědčení, bez ohledu na to, že měla za to, že nebyla povinna žádat o vydání nové osvědčení, byla povinna splnit veškeré požadavky kladené na ní licenčním řádem. Městský soud sděluje, že nelze přihlížet k vydanému osvědčení z roku 2010 a konstatovat, že odbornou praxi žalobkyně splnila, když v tomto řízení nedoložila jakékoli záznamy o odborné praxi mezi lety 2005 a 2008. Žalovaná se při vydávání osvědčení nesmí spokojit s přehledem odborné praxe, který není potvrzen okresním sdružením lékárníků, resp. žalovanou jako garantem odbornosti svých členů za situace, kdy žalovaná upravila svým vnitřním předpisem postup, jak ověřit, že přehled odborné praxe je vedený řádně. Městský soud považuje druhou námitku za nedůvodnou.
66. Co se týká třetí žalobní námitky ohledně požadavku předložení listin nad rámec licenčního řádu, městský soud souhlasí se žalobkyní v tom, že představenstvo žalované nemělo pravomoc v rámci řízení o vydání osvědčení vyžadovat listiny ověřující, zda přehled odborné praxe byl vedený řádně. Představenstvo žalované správně informovalo žalobkyni o tom, že její přehled odborné praxe není potvrzený okresním sdružením lékárníků a že z důvodu nefunkčnosti okresního sdružení lékárníků v Brně potvrzuje přehled odborné praxe představenstvo žalované. Přehled odborné praxe nelze formálně správně potvrdit v rámci řízení o vydání osvědčení. Představenstvo žalované mělo vyzvat žalobkyni k předložení jakýchkoli listin, na jejichž základě by představenstvo žalované mohlo potvrdit, že přehled odborné praxe je vedený řádně. Pokud by představenstvo přehled odborné praxe potvrdilo, žalovaná měla tento potvrzený přehled odborné praxe doložit k řízení o vydání osvědčení. Nastala-li situace, kdy okresní sdružení lékárníků v Brně nebylo funkční a odborný přehled praxe potvrzovalo představenstvo žalované a stejný orgán, tj. představenstvo žalované rozhodovalo o vydání osvědčení, procesní vada

spočívající v potvrzení odborné praxe žalobkyně v rámci řízení o vydání osvědčení nemá žádný vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

67. Žalovaná ve výzvě k předložení listin pro potvrzení přehledu odborné praxe nežádala konkrétně stanovené listiny, vyjmenované listiny uvedené ve výzvě sloužily jako příklad listin, kterými by žalobkyně mohla doložit, že přehled odborné praxe byl vedený řádně. Pokud se žalobkyně rozhodla nepředložit žádné listiny, kterými by doložila, že přehled odborné praxe byl veden řádně, musela být srozuměna s tím, že představenstvo žalované přehled odborné praxe nepotvrdí. Nelze přistoupit na námitku žalobkyně o tom, že pracovněprávní dokumenty nepředloží žalované z důvodu možného konkurenčního postavení, neboť členem představenstva žalované jsou členové žalované. Představenstvo žalované žádalo jakékoli dokumenty, kterými by žalobkyně ověřila, že přehled odborné praxe byl veden řádně, představenstvo žalované netrvalo na poskytnutí pracovněprávních dokumentů. Rozhodnutím o udělení oprávnění, kterým argumentuje žalobkyně, nelze hodnověrně doložit, že přehled odborné praxe byl žalobkyní veden řádně. Městský soud podotýká, že dokumenty dokládající řádnost vedení přehledu odborné praxe, která je žalovaná povinna zohledňovat v řízení o vydání osvědčení, resp. v otázce, zda potvrdí přehled odborné praxe v době nefunkčnosti okresního sdružení lékárníků v Brně, lze zkoumat přirozeně jen s ohledem na aktuální stav, tj. nikoli s odkazem na osvědčení vydané v minulosti.
68. Není-li přehled odborné praxe potvrzen okresním sdružením lékárníků a v případě jeho nefunkčnosti představenstvem žalované, je na místě, aby žádost o vydání osvědčení byla v souladu s licenčním řádem zamítnuta. Třetí námitka je nedůvodná.
69. Podle ust. § 154 správního řádu jestliže správní orgán vydává vyjádření, osvědčení, provádí ověření nebo činí sdělení, která se týkají dotčených osob, postupuje podle ustanovení této části, podle ustanovení části první, obdobně podle těchto ustanovení části druhé: § 10 až § 16, § 19 až § 26, § 29 až § 31, § 33 až § 35, § 37, § 40, § 62, § 63, a obdobně podle těchto ustanovení části třetí: § 134, § 137 a § 142 odst. 1 a 2; přiměřeně použije i další ustanovení tohoto zákona, pokud jsou přitom potřebná.
70. Podle ust. 155 odst. 3 správního řádu pokud správní orgán shledá, že nelze vydat vyjádření nebo osvědčení, provést ověření nebo učinit sdělení, je povinen o tom na požádání písemně uvědomit dotčenou osobu a sdělit důvody, které k tomuto závěru vedly.
71. Podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
72. NSS se v rozsudku ze dne 31. 5. 2010 č. j. 2 Ans 1/2009-71 vyslovil k charakteru osvědčení vydávaných podle ust. § 155 správního řádu tak, že *tento typ aktů veřejné správy nezakládá (respektive neruší či nemění) práva a povinnosti svých adresátů, jako je tomu v případě správních rozhodnutí. Narozdíl od jim blízkých deklaratorních rozhodnutí není ani prostředkem k řešení sporných skutečností či autoritativnímu odstraňování pochybností. Správní orgány jimi osvědčují existence nesporných skutečností, které jsou jim z jejich úřední činnosti známy; nepředpokládá se zde provádění dokazování, aplikace diskrečního oprávnění či výklad neurčitých právních pojmů. Správní orgán osvědčení vydá (popř. postupuje dle § 155 odst. 3 správního řádu), lze-li skutečnosti, které mají být osvědčeny, ověřit pouhým nahlédnutím do spisového materiálu, evidence či databáze, vyplývají-li nepochybně z dokladů předložených*

žadatelem apod. Na tomto závěru NSS setrval i v rozsudku ze dne 16. 6. 2010 č. j. 2 As 41/2009-62.

73. K žalobnímu bodu *začtvrté* městský soud souhlasí se závěry správního orgánu. Samotné vydání osvědčení nezakládá, nemění a neruší práva a povinnosti žalobkyně. Žalobkyni na základě nevydání osvědčení není založeno žádné právo ani povinnost, funkci odborného zástupce může dále vykonávat, bez vydaného osvědčení však může naplnit některou ze skutkových podstat disciplinárního deliktu. Žalovaná jako správní orgán vydává osvědčení podle ust. § 154 a násl. správního řádu. Ze samotného správního řádu explicitně vyplývá, že ust. § 36 správního řádu týkající se povinnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před samotným vydáním, se na řízení o vydání osvědčení nepoužije. Žalovaná nepochybila, pokud nedala prostor žalobkyni pro vyjádření před vydáním napadeného rozhodnutí. I čtvrtá žalobní námitka je nedůvodná.
74. Na základě shora popsanych důvodů dospěl městský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.

IV. Posouzení nákladů řízení

75. O nákladech řízení rozhodl městský soud na základě ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, jenž měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V řízení měla plný úspěch žalovaná, avšak jí podle obsahu spisu žádné náklady přesahující rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Žalované nepřisluší ani náhrada nákladů, které jí vznikly na základě právního zastoupení, neboť z judikatury vyplývá, že NSS *nevidí důvodu ničeho změnit na konstantní judikatuře správních soudů, která byla již podpořena i názorem soudu Ústavního, že v případě, že v soudním řízení správním vystupuje jako účastník orgán veřejné správy v oboru své působnosti, není v zásadě důvodně vynaloženým nákladem, pokud se v takovém řízení nechá zastoupit* (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2007 č. j. 6 As 40/2006-87). Žalobkyně pak nebyla v řízení procesně úspěšná.
76. Osoba zúčastněná na řízení má podle ust. § 60 odst. 5 s. ř. s. právo pouze na náhradu těch nákladů, které vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou soud uložil. V tomto případě městský soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. dubna 2020

JUDr. Jan Ryba
předseda senátu